

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 1.2.2008
KOM(2008) 46 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

Udvikling af et fælles miljøinformationssystem (SEIS)

{SEK(2008) 111}
{SEK(2008) 112}

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

Udvikling af et fælles miljøinformationssystem (SEIS)

(EØS-relevant tekst)

1. INDLEDNING

I denne meddelelse udstikkes en fremgangsmåde til at modernisere og forenkle indsamlingen, udvekslingen og anvendelsen af de data og oplysninger, der er nødvendige for udformningen og gennemførelsen af miljøpolitikken; fremgangsmåden går ud på gradvis at erstatte de nuværende, hovedsagelig centraliserede, rapporteringssystemer med systemer, hvortil alle har adgang, hvor oplysningerne deles, og som fungerer sammen. Det overordnede mål er at bevare og forbedre kvaliteten og tilgængeligheden af de for miljøpolitikken nødvendige oplysninger i overensstemmelse med "bedre lovgivning"-princippet, medens den dertil knyttede administrative byrde holdes på et minimum.

Der foreslås først og fremmest et sæt principper, der skal danne grundlaget for, hvordan indsamlingen, udvekslingen og anvendelsen af miljødata- og informationer bør tilrettelægges for fremtiden. Et vigtigt skridt i gennemførelsen af denne fremgangsmåde vil være at modernisere den måde, hvorpå de oplysninger, der kræves i henhold til forskellige miljøretsakter, stilles til rådighed ved hjælp af en retsakt, der vil blive foreslået i 2008 og sandsynligvis vil tage form af en revision af det nugældende direktiv om standardiseret rapportering 91/692/EF.

En sådan revision vil ligeledes give en øjeblikkelig mulighed for at ophæve nogle få forældede rapporteringskrav og vil også føre til en yderligere forenkling og modernisering ved at:

- hjælpe med til yderligere at fremme strømliningen af informationskravene i tematisk miljølovgivning ved at skabe en sammenhængende og aktuel overordnet ramme
- fremme en tilsvarende iværksættelse i internationale konventioner, der skønsmæssigt danner grundlaget for omkring 70 % af de miljørapporteringskrav, som EU-medlemsstater er underlagt
- tilskynde til forbedringer af den måde, hvorpå dataindsamling og –udveksling er tilrettelagt i medlemsstaterne.

I meddelelsen er der ligeledes beskrevet andre ledsageforanstaltninger, der skal træffes på europæisk, nationalt og lokalt plan, som vil blive nødvendige for at gennemføre de nedenfor anførte principper.

2. PRINCIPPERNE FOR DET FÆLLES MILJØINFORMATIONSSYSTEM

Det fælles miljøinformationssystem (SEIS) baseres på følgende:

- oplysninger bør forvaltes så tæt på kilden som muligt
- oplysninger indsamles en gang og deles med andre til mange formål
- oplysninger bør stå direkte til rådighed for de offentlige myndigheder og sætte dem i stand til let at opfylde deres retlige rapporteringsforpligtelser
- oplysninger bør være direkte tilgængelige for slutbrugere, hovedsagelig offentlige myndigheder på alle niveauer fra det lokale til det europæiske, for at de rettidigt kan vurdere miljøets tilstand og deres politikkers effektivitet og udforme ny politik
- oplysningerne bør også være tilgængelige for at sætte slutbrugerne, både offentlige myndigheder og borgere, i stand til i den rette geografiske skala at sammenligne (f.eks. lande, byer, afvandingsområder) og på en meningsfuld måde deltage i udviklingen og gennemførelsen af miljøpolitikken
- oplysningerne bør være fuldt tilgængelige for offentligheden generelt, efter nøje overvejelse af et passende aggregeringsniveau og underlagt passende fortrolighedskrav, og på nationalt plan på de relevante nationale sprog og
- oplysningsdeling og –bearbejdning bør støttes af gratis software med åben kildekode ('open-source software').

Disse principper er resultatet af adskillige undersøgelser og ekspertovervejelser over adskillige år og er opstillet for at sikre, at miljøinformation tilrettelægges så effektivt som muligt og navnlig for at sikre, at de i øjeblikket afsatte midler til overvågning og anden informationsindsamling fører til de bedst mulige resultater, hvad angår den brug, der gøres af de pågældende data. Det erkendes, at der indsamles en enorm mængde data af offentlige myndigheder i EU (både på lokalt, regionalt, nationalt og europæisk plan), men at disse data ikke altid anvendes effektivt, enten fordi det ikke er almindelig kendt, at dataene findes, eller fordi der er en række hindringer af juridisk, finansiel, teknisk eller proceduremæssig art.

3. HVORFOR ER DER BRUG FOR SEIS?

Det sjette miljøhandlingsprogram (MHP) bekræftede, at det er væsentligt at have et solidt informationsgrundlag om miljøtilstanden og om nogle hovedtendenser, belastninger og drivkræfter for miljøændringer for at kunne udarbejde en effektiv politik, gennemføre den og styrke borgernes inddragelse generelt. Eftersom miljøet er et offentligt gode, der tilhører alle, er det lige så vigtigt, at disse oplysninger deles og stilles til rådighed i så stort omfang som muligt.

Europa har en lang fortid med miljøinformationsdeling. Miljøinformationssystemer har med gode resultater været anvendt til at understøtte medlemsstaternes rapportering om gennemførelsen af Fællesskabets miljølovgivning og i nyere tid til at støtte forskellige politikdrevne indikatorprocesser, som EU og medlemsstater har indført. I dag står vi imidlertid over for nye udfordringer i forbindelse med det sjette MHP's prioriterede opgaver –

navnlig tilpasning til klimaændringer, bremsning af tabet af biodiversitet og forvaltning af naturressourcerne – der vil kræve, at vi anvender de eksisterende oplysninger endnu mere effektivt. Nylige erfaringer fra skovbrande, oversvømmelser og tørkeperioder understreger behovet for at have nøjagtige miljøinformationer til rådighed hurtigt og direkte.

Ved siden af de nye udfordringer er der også nye muligheder. Navnlig er teknologien nu ved at gøre det muligt at frembringe tidstro data, der muliggør øjeblikkelig beslutningstagning og i nogle tilfælde at redde liv. Forudsat at visse tekniske krav opfyldes – f.eks. vedrørende harmonisering af datasystemernes formater og interoperabilitet – kan data i stadig højere grad kombineres til at foretage en slags integreret analyse, som en god politik afhænger af.

4. OZON-NETTET: ET GODT EKSEMPEL

I 2006 indgav 22 lande regelmæssigt næsten tidstro ozonværdier til Det Europæiske Miljøagentur (EMA), og fem andre var inddraget i projektet ved at iværksætte etableringsproceduren. Ozonnetprojektet gav et første resultat i juli 2006, da der blev offentliggjort en pilotudgave på EMA-webstedet. Der skete en gradvis stigning i dataforsyningen indtil slutningen af sommeren, hvor omkring 700 målestationer i Europa indgav data til det næsten tidstro ozonwebsted.

Webstedet giver dataleverandører, luftkvalitetseksperter og EU-borgere mulighed for at få et overblik over situationen på europæisk plan samt at følge udviklingen i luftkvaliteten i en specifik region og informere brugere om lokale luftkvalitetsinformationswebsteder med links til nationale og regionale ozonwebsteder. Herved fremmes sammenligningen af luftkvalitetsforholdene på tværs af nationale og regionale grænser.

For offentligheden generelt viser EMA's næsten tidstro ozonwebsted ozonniveauer på en kortgrænseflade og giver baggrundsinformation om de bredere virkninger for luftkvaliteten. Oplysningerne på EMA's websted er i mange tilfælde kun to timer gamle. Hvis systemet dækkede hele EU, kunne det anvendes til at levere oplysninger om sommerens ozonrapportering til Kommissionen. EMA planlægger at udvide ozonnettet til andre forurenende stoffer, men for at det virkelig virker, skal alle medlemsstater deltage. Et fuldstændigt system kunne således give oplysninger til borgerne, nødvendige data til forskere, oplysninger om miljøsituationen til EMA og overensstemmelsesoplysninger til Kommissionen.

Ozonnettet giver et aktuelt eksempel fra den virkelige verden på den slags tjenester, som et åbent fælles miljøinformationssystem kan yde, og er således en konceptbekræftelse for SEIS. Det er imidlertid begrænset til et enkelt forurenende stof. Denne type tilgang skal gøres almindelig i en langt videre række af miljørelevante oplysninger for at understøtte de integrerede analyser, der er nødvendige for at, der kan tages fat på det 21. århundredes udfordringer.

5. HVILKE FORDELE VIL SEIS GIVE?

5.1. Forenkling og effektivitet

Selv om fordelene ved en politisk opbakning om de ovennævnte principper ikke *i sig selv* er nogen forenkling, så giver de en begrebsramme, der er nødvendig for at forenkle de nuværende rapporterings- og overvågningskrav.

Som nævnt i indledningen vil en hjørnesten i gennemførelsen af SEIS være at modernisere lovbestemmelserne, hvad angår den måde, hvorpå de krævede oplysninger i henhold til Fællesskabets miljølovgivning gøres tilgængelig. Ved at afskaffe rapportering på papir vil procedurerne for tilrådighedsstillelse af oplysninger blive enklere, mere fleksibel og mere effektiv.

Som ligeledes nævnt i indledningen vil det, forudsat at forslaget ledsages af politisk opbakning om SEIS-principperne, ligeledes føre til yderligere forenklingsfordele i forbindelse med i) indholdet af informationskravene i den tematiske miljølovgivning, ii) indholdet af og proceduren for rapportering på internationalt plan og iii) en mere effektiv tilrettelæggelse af dataindsamlingsarbejdet i medlemsstaterne.

SEIS vil muliggøre en mere effektiv anvendelse af tilgængelige data, og det vil yderligere fremme strømlining og prioritering af informationskrav, der i øjeblikket optræder i den tematiske miljølovgivning. Det vil sandsynligvis få ledsagevirkninger i forbindelse med de internationale konventioner, der er ansvarlige for en stor del af den rapporteringsbyrde, de nationale administrationer har, hvoraf mange har en geografisk dækning, der svarer til EU's. Endelig hvad angår omkostninger, peger analysen på, at der kan opnås nogle af de største besparelser ved at gøre dataindsamlingsarbejdet i medlemsstaterne mere effektivt. Større harmonisering og prioritering af de overvågningsaktiviteter, der sker på nationalt og regionalt niveau, kunne gøres særlig effektiv ved at forbedre de igangværende investeringers omkostningseffektivitet.

5.2. Bedre lovgivning, bedre politik

Forenkling er et væsentligt punkt på dagsordenen for bedre lovgivning, men det skal også erkendes, at bedre lovgivning – og bedre politik mere generelt – afhænger af relevante rettidige oplysninger af høj kvalitet. Mindskelse af den administrative byrde skal helt klart udformes således, at det virkelig medfører en forbedring og ikke en forringelse i kvaliteten af politik og lovgivning.

Politisk opbakning om de ovennævnte principper vil hjælpe med til at nå dette mål ved at muliggøre en effektiv anvendelse af tilgængelige data. I betragtning af at miljøinformation er potentielt vigtig for et stort antal aktører til mange forskellige formål, kan en forbedring af mekanismerne til indsamling, udveksling og anvendelse af dataene forventes at øge anvendelsen af miljørelevante data betydeligt og samtidig mindske omkostningerne for brugerne betydeligt. Det vil forbedre miljøpolitikken effektivitet overalt, herunder f.eks. tilpasning til klimaændringer, beskyttelse af biodiversiteten, forvaltning af vandressourcerne og forebyggelse og styring af miljøkriser som oversvømmelser og skovbrande.

5.3. Inddragelse af borgerne

Ud over fordelene med hensyn til administrativ forenkling og bedre lovgivning vil opbakningen om de ovennævnte principper også hjælpe med til at inddrage borgerne ved at stille relevante og aktuelle oplysninger til rådighed for dem og derved sætte dem i stand til at træffe velkvalificerede beslutninger om miljøet, herunder at træffe fornødne tiltag i nødstilfælde og at påvirke politikken generelt. At frembringe nyttige oplysninger, som offentligheden har brug for – og indpakket i deres eget sprog – vil også hjælpe med til at øge borgernes interesse for det europæiske projekt.

6. HVAD VIL SEIS KOSTE?

Ved vurdering af omkostningerne ved at gennemføre SEIS-principperne er det vigtigt at erkende, at der allerede foregår mange relevante aktiviteter, og at hovedudfordringen – og grunden til at der er behov for en mere formel politisk opbakning om disse principper – er at gøre disse aktiviteter mere effektive. Nogle af de vigtigste aktiviteter på europæisk plan og nationalt plan er sammenfattet i afsnit 7.

Det vil sandsynligvis blive nødvendigt med yderligere investeringer for at opnå fuld gennemførelse af SEIS-principperne skitseret i afsnit 2 ovenfor. Det drejer sig om følgende:

- Igangværende bestræbelser på at gennemføre Inspire-direktivet skal have større politisk og administrativ opmærksomhed og tildeles passende ressourcer, både på europæisk plan og på nationalt plan.
- Institutioner, på regeringsplan eller andre, der arbejder med indsamling og behandling af miljødata, vil skulle revidere og i nogle tilfælde ændre deres organisations- og forretningsmodeller for at gøre deres eksisterende systemer interoperationelle og linke dem til et integreret "system af systemer".
- EU-institutionerne og -organerne skal fortsætte og udbygge bestræbelserne på at ajourføre og strømline lovmæssige krav og samtidig sikre, at de eksisterende rapporteringssystemer, hvoraf de fleste bruger en centraliseret tilgang, udformes eller tilpasses til at blive kompatible med et stadig mere interoperativt distribueret net.
- Der vil blive behov for yderligere investeringer til at skabe nye data, der i øjeblikket ikke indsamles, men anses for væsentlige til at understøtte politikker, eller muligvis harmonisere overvågnings- og datasystemer, selv om sådanne investeringer vil blive udlignet af en bedre prioritering af datakrav og ophævelse af forældede forpligtelser.

7. IGANGVÆRENDE BESTRÆBELSER PÅ AT OPBYGGE SEIS

Der er blevet taget forskellige initiativer til at gennemføre SEIS-principperne på europæisk plan og med medlemsstaternes opbakning for at tage udfordringerne op og drage fordel af de muligheder, som udviklingen i informationsteknologien tilbyder. Her kan nævnes følgende:

- Kommissionen har i de seneste år foreslået eller er ved at udarbejde adskillige foranstaltninger, der vil føre til væsentlig strømlining af bindende rapporteringskrav. Allerede foreslåede foranstaltninger omfatter temastrategien for luftforurening (CAFE: Clean Air For Europe). Revisionen af direktivet om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (96/61/EF – det såkaldte IPPC-direktiv) undersøger *bl.a.* sammenhængen mellem dets bestemmelser (herunder rapporteringskrav) og bestemmelserne i direktiverne om store forbrændingsanlæg og affaldsforbrænding, og der er for nylig blevet lanceret et projekt for at fastlægge de indbyrdes forbindelser mellem overvågnings- og rapporteringskrav i forskellige retsakter vedrørende luftforurening og klimaændringer og tilvejebringe konkrete forslag til strømlining.
- Igangværende udviklinger i forbindelse med den tematiske miljølovgivning erkender i stadig større grad behovet for at indtage en mere moderne tilgang til frembringelse, udveksling og anvendelse af data og information. Et eksempel herpå er

vandinformationssystemet for Europa (Water Information System for Europe, WISE), der oprindeligt var udformet som et rapporteringsværktøj i forbindelse med vandrammedirektivet og nu er ved at blive udvidet til at integrere rapporteringsdatastrømme fra en række eksisterende og kommende vandrelaterede direktiver såvel som vandrelevante statistiske data i 2010.

- Direktiv 2007/2/EF om opbygning af en infrastruktur for geografisk information i Det Europæiske Fællesskab (Inspire). Direktivet blev vedtaget i marts 2007 og indeholder bestemmelser med henblik på at forbedre adgangen til og interoperabiliteten af geografiske data. Inspire er baseret på lignende principper som SEIS, og lykkes gennemførelsen af dette direktiv, vil man være nået langt med at fjerne den eksisterende manglende effektivitet i forbindelse med anvendelsen og anvendeligheden af geografiske data, der er lagret hos offentlige myndigheder. Det er imidlertid vigtigt at erkende, at Inspire ikke direkte vil omfatte data af ikke-geografisk eller ikke-numerisk art, ikke i sig selv garantere organisatorisk konsolidering i medlemsstaterne og ikke direkte vil medføre en forbedring af datakvaliteten og -sammenligneligheden.
- Direktiv 2003/4/EF om offentlig adgang til miljøoplysninger (Århus-direktivet) giver borgerne adgangsret til de miljøoplysninger, som offentlige myndigheder har eller frembringer, herunder oplysninger om miljøets tilstand, men også om politikker og trufne foranstaltninger eller om sundhedstilstanden og –sikkerheden, hvor den kan påvirkes af miljøets tilstand. Ansøgere har ret til at få disse oplysninger inden en måned efter ansøgningen og skal ikke begrunde, hvorfor de ønsker oplysningerne. Offentlige myndigheder har ligeledes pligt til aktivt at formidle den miljøinformation, de har.
- Den globale miljø- og sikkerhedsovervågning, GMES-initiativet, tilsigter at give operationelle informationstjenester, der er baseret på overvågningsdata om jorden opnået fra satellitter og *in-situ*-observationer af vand, luft og jord. Disse tjenester vil specifikt behandle behovene hos de politiske beslutningstagere på alle planer fra EU til det lokale plan. GMES fokuserer i første omgang på udviklingen af tre "fast track-tjenester" – land, hav, beredskab – og forberedelserne til gennemførelse af en fjerde tjeneste vedrørende atmosfæren startede for nylig. Disse fast-track tjenester giver en god lejlighed til at konsolidere og forbedre de eksisterende overvågningssystemer i Europa ved at hjælpe med til at bestemme og afhjælpe mangler i de i øjeblikket tilgængelige data og informationsprodukter og at sikre en bæredygtig og operationel frembringelse heraf.
- Både Fællesskabet og medlemsstaterne er fuldgældige medlemmer af gruppen om jordobservation (Group on Earth Observation, GEO), der sigter mod at opbygge et globalt jordobservationssystem af systemer (GEOSS) og er derfor forpligtet til at overholde GEO-principperne for interoperabilitet og datadeling. De første aktiviteter på dette område drejede sig om forbedring af dataadgang og datadeling, fremme af udviklingen af interoperabiliteten mellem systemer ved hjælp af internationale standarder og andre interoperabilitetsordninger, udvikling af ordninger til deling og anvendelse af data og informationsprodukter og udvikling af detaljerede specifikationer og demonstrationer af den underliggende arkitektur og brugergrænsefladekomponenterne.
- Som led i EU's havpolitik vil der blive oprettet et europæisk havobservations- og -datanetværk som en fælles portal for forskere og tjenesteydere af højkvalitetsdata om havet – geologiske, fysiske, kemiske, biologisk – såvel som om menneskets aktiviteter, der har indvirkning på vore have og oceaner.

- Forskellige forsknings- og ikkeforskningsaktiviteter, som Kommissionen støtter, drejer sig om distribuerede åbne miljøforvaltningssystemer. De omfatter forskningsrammeprogrammer, eTEN, eContent og det nyere program for understøttelse af politikken under EF-initiativprogrammet. I forbindelse med IDABC-programmet udarbejdede Kommissionen i 2004 desuden en europæisk interoperabilitetsramme (European Interoperability Framework) i nært samarbejde med medlemsstaterne. I dokumentet defineres en række henstillinger og retningslinjer med hensyn til de organisatoriske, semantiske og tekniske aspekter af interoperabilitet til paneuropæiske e-forvaltningstjenester (Pegs), således at offentlige myndigheder, virksomheder og borgere kan fungere i samspil på tværs af grænser og sektorer. Det forventes, at der i 2008 vedtages en meddelelse fra Kommissionen om en revideret udgave af dokumentet.
- Det Europæiske Miljøagentur spiller selvfølgelig en altafgørende rolle i indsamling og frembringelse af miljøinformation med hjælp fra Det Europæiske Miljøoplysnings- og Miljøovervågningsnet (Eionet). Eionet består af omkring 900 eksperter fra over 300 nationale miljøagenturer og andre organer, der arbejder med miljøinformation, i 37 europæiske lande såvel som fem europæiske temacentre, der arbejder med specifikke miljøemner. Eionet drager også nytte af en infrastruktur til støtte for og forbedring af data- og informationsstrømme (Reportnet), der integrerer forskellige netjenester og muliggør delt ansvar. Reportnet blev oprindeligt hovedsagelig brugt til at rapportere miljødata til EMA, men er nu også vært for nogle af Kommissionens miljørapporteringsoplysninger.

Foruden disse europæiske initiativer hjælper forskellige initiativer på nationalt, regionalt og lokalt plan også med til at virkeliggøre SEIS. Blandt disse kan nævnes:

- en tysk miljøinformationsportal (PortalU), der dækker flere hundrede tusinde websteder og databaser fra offentlige institutioner, der arbejder på føderalt plan og delstatsplan
- det irske North-South Share Risk Assessment Reporting Tool (et risikovurderingsrapporteringsværktøj), der indeholder et interaktivt kort og et databasesystem til brug for såvel offentlige brugere som specialister
- i Italien er miljøbeskyttelsesagenturet, de tekniske tjenester og de regionale miljøagenturer ved at udvikle et miljøinformations- og overvågningssystem
- i Nederlandene blev RIVM-portal for miljøspecialister lanceret i september 2007
- også i Nederlandene blev der for nylig foretaget en gennemgang (bestilt i fællesskab af forskellige statslige organer) af overvågnings- og rapporteringsforpligtelser og anden indsats vedrørende miljø, natur og vand i Nederlandene i forhold til internationale, europæiske, nationale og tværprovinsielle bestemmelser
- Østrig tilsigter en 100 % elektronisk rapportering og har allerede foretaget rapporteringen af alle data, der kræves af EMA, som led i landets årlige "højprioriterede datastrømme"
- Republikken Sloveniens statistiske kontors e-rapporteringsprojekt, hvis softwareafprøvning forventes at finde sted i disse dage

- UK's havovervågnings- og vurderingsstrategi, der blev vedtaget af Det Forenede Kongeriges havpolitiske udvalg (Marine Assessment Policy Committee) i maj 2006, som sigter mod at tilpasse UK's kapacitet til at frembringe og reagere over for de data, der er nødvendige for en bæredygtig udvikling i et rent, sundt, sikkert, produktivt og biologisk mangfoldigt havøkosystem.

8. HVILKE FORANSTALTNINGER ER NØDVENDIGE FOR AT GENNEMFØRE SEIS?

Politisk opbakning om principperne i denne meddelelse er det første skridt til gennemførelse af SEIS, da det vil sende et klart signal til mange aktører i og uden for regeringerne, hvis bestræbelser skal kanaliseres hen imod et integreret projekt, der vil tjene mange forskellige individuelle formål. Det vil også hjælpe med til at undgå faren for, at igangværende aktiviteter fortsat er fragmenterede og derfor mindre effektive, end de kunne være ved at takle de udfordringer, der er beskrevet i denne meddelelse. Dette lederskab skal ledsages af konkrete tiltag i medlemsstaterne, for at der sikres en passende koordinering af de nationale informationsaktiviteter.

Igangværende aktiviteter på europæisk, nationalt og regionalt plan, herunder dem, der er beskrevet i afsnit 5, skal udbygges og koordineres i tråd med SEIS. I Kommissionen vil der gives prioritet til gennemførelsen af **Inspire-direktivet** og videreudvikling af **GMES-initiativet** som udgangspunkt for forbedring af henholdsvis deling af miljørelaterede data og oplysninger i Europa og ydelse af tjenester for de politiske beslutningstagere og borgerne. Den positive udvikling i disse aktiviteter med at løse de problemer, de er udformet til at klare, vil blive nøje overvåget, og der vil løbende ske overvejelser af, om der skal lanceres supplerende tiltag. På denne måde vil det sikres, at SEIS, Inspire og GMES støtter hinanden indbyrdes.

Som nævnt ovenfor vil et vigtigt skridt til gennemførelsen af SEIS, og især for at udløse de forventede forenklingsfordele, være at modernisere lovbestemmelserne, hvad angår den måde, hvorpå de nødvendige oplysninger i henhold til miljølovgivningen gøres tilgængelig. Det forventes, at det kan opnås med en revision af **direktivet om standardiseret rapportering 91/692/EF**, der skal ajourføres og bringes på linje med SEIS-principperne. Med henblik herpå agter Kommissionen at fremsætte et forslag til retsakt herom i 2008, herunder en ophævelse af forældede bestemmelser i det nugældende direktiv om standardiseret rapportering. Selv om det nugældende direktiv om standardiseret rapportering kun gælder for en relativt lille andel af miljølovgivningens rapporteringskrav, kunne de planlagte bestemmelser i det reviderede direktiv om modernisering af den måde, hvorpå oplysninger gøres tilgængelige, omfatte hovedsagelig alle af de over 100 eksisterende rapporteringskrav på miljøområdet. Det foreslåede nye direktiv vil ligeledes fastsætte principperne og målsætningerne for SEIS som retlige forpligtelser. Kommissionen vil også benytte lejligheden til yderligere ændringer i miljølovgivningen til at sikre, at SEIS-principperne integreres systematisk i de eksisterende rapporterings- og overvågningsbestemmelser, hvor som helst det er muligt.

Kommissionen vil fortsætte bestræbelserne på at strømline indholdet af informationskrav i den tematiske miljølovgivning og bringe dem på linje med principperne i denne meddelelse. Det vil blive nødvendigt med yderligere analyse, der bygger videre på igangværende arbejde inden for tematisk miljøpolitik og GMES for at tydeliggøre de reelle data- og informationskrav og udvikle de nødvendige retlige og/eller finansielle instrumenter. Kommissionen vil også benytte sin deltagelse i relevante internationale fora til at fremme lignende bestræbelser i forbindelse med internationale forpligtelser. Medlemsstaterne skal på

deres side støtte Kommissionen og presse på med strømning i internationale fora og træffe yderligere foranstaltninger for at strømline og forenkle dataindsamlingen på nationalt og regionalt plan.

Det **Europæiske Miljøagentur** (EMA) har en altafgørende rolle at spille i gennemførelsen af SEIS og har været en førende fortaler for mange af de i denne meddelelse beskrevne principper. Alt imens det fortsætter med at frembringe rettidige og pålidelige miljøoplysninger, vil det være væsentligt for EMA at gøre SEIS til hovedaksen i sin strategi. EMA's Reportnet-værktøj skal fuldt ud indføres af EMA-medlemslandene, og det skal gradvis tilpasses for at blive kompatibel med det voksende distribuerede europæiske system.

For at sikre passende finansiering af den nødvendige infrastruktur vil der blive afsat **finansiel fællesskabsstøtte** til dette formål gennem rammeprogrammerne for forskning, Life+, rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation (EF-initiativprogram) og strukturfondene. Eftersom ikke alle disse programmer er udformet til at bære operationelle infrastrukturer, vil SEIS' succes også afhænge af passende bevillinger fra nationale og regionale budgetter til de nødvendige foranstaltninger og målsætninger som anført ovenfor.

Der vil kun ske en væsentlig forbedring i tilgængeligheden af information og omkostningseffektiviteten af de nødvendige investeringer, hvis der sker en yderligere harmonisering af de eksisterende overvågningssystemer og en tværtematisk koordinering af planlægningen og gennemførelsen heraf i medlemsstaterne. Eksempler på behov for tværtematisk koordinering kunne omfatte in-situ-overvågning af ferskvand, jordbund, arealanvendelse og biodiversitet set i en økosystemsammenhæng, og in-situ-overvågningresultater anvendt til at validere rumobservationsdata. Med dette for øje vil Kommissionen inden tre år offentliggøre en rapport, hvori den skitserer, hvilke foranstaltninger der er de mest nødvendige, og om fornødent fremsætte passende forslag til forskrifter.

Denne meddelelse er primært fokuseret på udvikling af SEIS i EU, men de ovennævnte principper vil også blive fremmet i EU's forbindelser med tredjelande, navnlig kandidatlande og nabolande, og der vil blive arbejdet på at sikre, at disse lande kan deltage i SEIS.

Kommissionens tjenestegrene vil i 2008 i samarbejde med medlemsstaterne og EMA opstille en detaljeret gennemførelsesplan for at nå de mål, der er skitseret i denne meddelelse. Gennemførelsesplanen vil navnlig give yderligere oplysninger om, hvordan SEIS vil blive indført under fuld hensyntagen til de tilknyttede omkostninger og fordele. Den vil ud over de mere tekniske aspekter dække spørgsmål vedrørende juridiske, finansielle, organisatoriske, proceduremæssige og forretningsmodelrelaterede aspekter i det omfang, de ikke allerede er blevet tilfredsstillende behandlet.